

תת"ע (עכו) 11311-08-23 - מדינת ישראל נ' דניאל שטרול

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 11311-08-23 מדינת ישראל נ' שטרול
תיק חיצוני: 22150991861

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

מאשימה
באמצעות עו"ד חנא ארשיד
נגד
מדינת ישראל

נאשם באמצעות עו"ד עמית דניאל שטרול
אפרתי
החלטה

1. הונחה לפני בקשת ההגנה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות.
 2. בתיק שלפני הוגש נגד הנאשם ביום 20.8.23 כתב אישום לפיו ביום 5.7.22 נהג במהירות של 92 קמ"ש במקום בו המהירות המרבית המותרת היא 60 קמ"ש.
 3. בדיון שנערך ביום 18.9.23 לא התייצב הנאשם ולפיכך הורשע בהעדרו במיוחס לו בכתב האישום ונדון לקנס בסך 1,650 ₪.
 4. בקשת הסנגור לביטול פסק הדין התקבלה בהחלטתי מיום 14.11.23 נוכח העדר אישור מסירה המצביע על זימון לדיון כדין.
 5. בדיון ביום 15.9.24 עתר הסנגור לביטול כתב האישום מחמת התיישנות. לשיטתו, העבירה היא מיום 5.7.22 ולנאשם נודע עליה אך ביום 1.10.23, עם קבלת גזר הדין, ועל כן חלה התיישנות.
 6. המאשימה ציינה מנגד כי הנאשם הגיש בקשה להישפט וביום 16.3.23 נשלחה אליו "הזמנה למשפט וכתב אישום" לדיון שנערך ביום 18.9.23 (בעניין זה הוגש ת/1). בהתאם למערכות המאשימה, נטען, פריט דואר רשום של הזימון לדיון ליום 18.9.23, שמספרו RC501768563H4, חזר כנמסר לנציג הנמען ביום 4.4.23 וניתן לאתרו באתר דואר ישראל.
- בנסיבות אלה לשיטת המאשימה לא חלפה שנה ממועד ביצוע העבירה ועד למשלוח ההזמנה לדיון ומכאן שלא חלה התיישנות.

הסנגור טען מנגד כי אישור המסירה לא הוצג לעיונו ועל המאשימה היה לסורקו למערכותיה כבר בחודש אפריל 2023. כן נטען כי לא ברור מיהו נציג הנמען לו נמסרה ההזמנה לדיון.

7. בהחלטתי מיום 26.9.24 הוריתי למאשימה להמציא את אישור המסירה של הזימון לדיון ליום 18.9.23 וכן את המועד בו התקבלה הודעת הנאשם בדבר רצונו להישפט.

8. בתגובתה ציינה המאשימה כי בקשת הנאשם להישפט התקבלה ביום 2.10.22. לבקשה צורפו הודעת המרכז הארצי לפניות נהגים (להלן - מפנ"א) לנאשם מיום 3.10.22, ההזמנה לדיון שנשלחה אליו מיום 16.3.24, פלט דותן ומסמך של מעקב משלוחים. בין היתר טענה המאשימה בתגובתה כי כעולה מפלט דותן ביום 4.4.23 נמסר הזימון לדיון שמספר הדואר הרשום שלו RC501768563H4 לנציג הנמען, ומאחר שעסקינן בקבוץ, מזכירות הקבוץ מקבלת את דבר הדואר. עוד ציינה המאשימה כי היא נעדרת גישה לאישור המסירה מהטעם שב"כ המאשימה אינו השולח או הנמען, והנאשם רשאי לקבלו מדואר ישראל.

9. ההגנה בתגובתה העלתה שורה של טענות בהן:

א. המאשימה לא עמדה בנטל להוכיח כי ההזמנה לדיון נמסרה לנאשם כדין משלא פנתה לדואר ישראל לבירור פרטים בדבר אישור המסירה של הזימון לדיון.

ב. קיימת חוסר התאמה בין המועד בו נשלחה ההזמנה לדיון בהתאם למידע מבית הדפוס לבין המועד שצוין בתדפיס מעקב המשלוחים.

ג. בפלט דותן נרשם כי פריט הדואר נמסר לנציג הנמען ביום 4.4.23 כשבתדפיס נרשם כי הוא "בתהליך העברה לנמען" ולאחר מכן נרשם כי "הוחזר לשולח", ומכאן שלא נמסר לנאשם.

ד. לנאשם אין כל ידיעה על זהות השולח או על המשלוח על מנת שיוכל לקבל פרטים על אישור המסירה מדואר ישראל, כמצוין בתגובת המאשימה, ופנייה לדואר ישראל לקבל פרטים על אישור המסירה נדחתה מהטעם שדבר הדואר נשלח לפני למעלה מ-18 חודשים.

הכרעה

10. סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע כי -

"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו".

ברע"פ 867/18 ראובן נתאי נ' מדינת ישראל (04.02.2018) נפסק שהמועד הקובע לעניין משלוח ההזמנה למשפט הוא מועד מסירת ההזמנה לדיון. ראו דברי כב' השופט י' אלרון שם:

"לשונו של סעיף 230 לחוק ברורה, ועל פיה יש לשלוח את ההזמנה למשפט בלבד בתוך שנה מיום הבקשה להישפט. הסעיף אינו מתייחס כלל למועד משלוח כתב האישום כתנאי

להימצאות בתוך התקופה בה ניתן לדון באישום... הנה כי כן, קובע המחוקק במפורש, בחקיקה ראשית ובחקיקת המשנה, כי לעניין מירוץ ההתיישנות בנסיבות כגון דנן, המועד הקובע הוא מועד מסירת ההזמנה לדין".

קרי, שני המועדים הרלוונטיים לעניין מרוץ ההתיישנות במקרה בו הודיע אדם שברצונו להישפט, הם המועד בו התקבלה בקשת הנאשם שברצונו להישפט ומועד קבלת ההזמנה למשפט.

מרוץ ההתיישנות מתחיל, אפוא, עם קבלת הודעת הנאשם על רצונו להישפט ומרגע הודעה זו עומדת למאשימה תקופת זמן של שנה למסירת ההזמנה לדין לנאשם. לפיכך, על המאשימה להוכיח שהזמנה לדין נמסרה לנאשם בתוך תקופה של שנה מקבלת בקשת הנאשם להישפט.

11. בענייננו, העבירה בוצעה ביום 5.7.22.

כעולה ממכתב מפנ"א, הבקשה להישפט התקבלה ביום 14.7.22. כעולה מפלט דותן הבקשה להישפט נקלטה ביום 3.10.22.

המאשימה לא צרפה את אישור המסירה של הזימון לדין וצרפה פלט של מערכת דותן ומסמך בדבר מעקב משלוחים.

כעולה מפלט דותן, הזימון לדין שמספר הדואר הרשום שלו RC501768563H4 חזר ביום 4.4.23 כנמסר ליעדו כשצוינה לצדו סיבת המסירה: "נמסר לנציג הנמען".

כעולה ממסמך מעקב משלוחים, פריט הדואר הרשום האמור ביום 3.4.23 נמצא "בתהליך העברה לנמען" כשלצד זאת נרשם "דואר נא נצרת עלית" ו"מזכירות הרדוף" וביום 10.7.23 "הוחזר לשלוח", "קופת בית מיון מודיעין" ו"מודיעין".

אני סבורה כי אין די בפלט דותן ובמסמך מעקב המשלוחים להוכחת מסירה כדין של הזימון לדין לנאשם והמועד בו נמסר, והיה על המאשימה לצרף את אישור המסירה של הזימון לדין על מנת להוכיח מסירתו לנאשם.

טענת המאשימה כי היא נעדרת גישה לאישור המסירה מהטעם שבא כוחה אינו השולח או הנמען, תמוהה. חדשות לבקרים מגישה המאשימה אישורי מסירה בהליכים שונים המתנהלים בפני מותב זה לצורך הוכחת המצאה כדין של זימונים לדיונים או של דוחות לנאשמים.

בהינתן האמור, משלא צורף אישור המסירה של הזימון לדין, לא הוכח כי הנאשם קיבל הזימון לדין ליום 18.9.23.

לפיכך, בין אם בקשת הנאשם להישפט התקבלה במפנ"א ביום 4.7.22 או ביום 3.10.22, משלא קיים אישור מסירה המוכיח מסירה כדין של הזימון לדין ליום 18.9.23, לא ניתן לדעת האם הנאשם זומן כדין לדין בתוך שנה מהמועד בו התקבלה בקשתו להישפט.

בהינתן האמור אני סבורה שיש לקבל הבקשה.

לפיכך, אני מורה על ביטול כתב האישום מחמת התיישנות.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום ט"ז בכסלו, 17 דצמבר 2024, בהעדר
הצדדים.